

SLOVENSKÉ LUDOVÉ PIESNE

MALÉ ZÁLUŽIE

Slovenské ľudové piesne
Malé Zálužie

zbierku zostavil
Marian Járek

Úvodom

Začiatkom minulého roka sa mi dostal do rúk rukopis zbierky evanigelického kňaza ThB Pavla Proksu. Ľudové piesne zaznamenané v tomto rukopise ma tak zaujali, že som sa rozhodol zviditeľniť časť z nich ich vydaním. Zbierku som doplnil ešte piesňami zozbieranými Ing. Emilom Fúskom, starostom obce a niekoľkými mojimi piesňami, ktoré som zozbieral v roku 1991. „Malozalužanské“ piesne naspievala pani Katarína Fusková (nar. 1907), Mária Solgajová (nar. 1923) a Anna Poláková (nar. 1915). Ďalšie slovenské ľudové piesne zozbierané Pavlom Proksom a ďalšími zberateľmi v obci Malé Zálužie sa pokúsím vydať v roku 1999.

Marian Járek
zostavovateľ zbierky

Úvodné slová zberateľa

Predložená zbierka slovenských ľudových piesní chce byť dokumentom kultúrneho ovzdušia svojráznej dedinky z južnej oblasti radošínskej doliny najmä v prvej polovicike XX. storočia.

V tých rokoch to bola osobitná roľnícka enkláva ešte bez Talagu, Čapáša i Záhumnia, ktorej konfesionálna uvedomelosť sa tradovala od čias predtolerančných, kedy sa sem prisťahovala väčšina evanjelických rodín zo severovýchodných Čiech (Choceň, Pardubice). Duchovná i svetská pieseň im pomáhala udržať si aj v novom prostredí svoj zvláštny svojráz. Ten sa odzrkadlil aj v hovorovom nárečí, ako je ono reprezentované Štepkovým Naivným radošínskym divadlom. Na rozdiel od okolitých dedín v tomto nárečí nepoznajú nijaké mäkké slabiky, všetko sa vyslovovalo zásadne tvrdo bez akýchkoľvek stredoslovenských dvojhlasok. Niektoré piesne sú už čiastočne zachytené v známych zbierkach Jána Kollára a Belu Bartóka - ovšem so značne zmeneným textom i melódiou. Podobne je tomu aj v porovnaní piatich zbierok od Mariana Járeka a Jany Tencerovej vydaných v poslednom čase Domom Matice slovenskej v Nitre.

Zberateľ zborníka si značil texty i melódie týchto ujlackých („malozalužanských“) piesní od svojich študentských rokov, ako ich sám spieval so svojimi rodákmi na svadbách, pri šúpaní kukurice, driapaní peria alebo za malebných večerov prechádzok po dedine pripravujúcej sa na nočný odpočinok. Ovšem najväčšiu zásluhu na zachytení predložených piesní má 90-ročná Katarína Fusková rodená Minarčiná, ktorá si do svojho vysokého veku vo vynikajúcej pamäti zachovala vyše polstovky textov i melódii a sama ich nahrála na kazetu, z ktorej ich zberateľ, zostavovateľ opravil drobné chyby, transponoval a zaznamenal na notový papier.

Záverom len tolko treba podať na vysvetlenie, že Malé Zálužie sa do konca druhej svetovej vojny menovalo: „Ujlaček“, po cirkevnej stránke ako homogénna filia Nových Sadov pri Nitre, niekdajšej „Ašakerti“ alebo skrátene Kerti, spolu s príslahlými obcami Sila a Čab.

Písal som v Malom Záluží dňa 2.8.1997

Pavel Proksa - Kostolníkov

Z histórie obce

Obec Malé Zálužie sa rozprestiera na území, ktoré už bolo osídlené v mladšej dobe kamennej ľuďmi železovskej kultúry. Z 11.-12. storočia sa našli stopy poslovanského osídlení. Prvé písomné záznamy obci sú z roku 1277 (Kysvylak). V tom čase dedina patrila hradu Topolčany, neskôr Jánovi Literátovi. Pri tureckých nájazdoch roku 1598 bola vypálená a spustošená. V období reformácie patrila panstvu Podmanickovcov, Pronáyovcov, Chýzyovcov. V roku 1726 v inkvizítovej zápisnici sa obec spomína ako Ujlacskenec, neskôr Ulacska a po prvej svetovej vojne Ujlaček. K poslednej zmene názvu obce došlo v roku 1948, odvtedy je Malé Zálužie.

V rokoch 1715 - 1757 počet domácností z 22 vzrástol na 54. Z tohto obdobia sa zachovali aj pomenovania mlynský potok, mlynské líky z čoho sa usudzuje, že sa tu nachádzal mlyn. V roku 1828 tu žilo 260 obyvateľov.

Uprostred dediny stojí zvonica. Najstaršia zvonica bola z dreva, pri požiari zhorela. V roku 1879 na jej mieste bola vystavená nová z kameňa vybavená 3 zvonmi. Za pomoci miestneho obyvateľstva sa rozhodli v roku 1922 zvoncu zvýšiť a zadovážiť dva nové zvony namiesto 2 zrekvirovaných v I. svetovej vojne. V roku 1909 sa vybudovala železnica Zbehy - Radošina, ktorá prechádza dedinou.

Do roku 1905 chodili deti do školy v Nových Sadoch (Ašakert). Po postavení školy v našej obci, vyučovať sa začalo 1. mája 1905. Vyučovacím jazykom bola maďarčina. Po slovensky sa začalo učiť až po I. svetovej vojne.

V roku 1934 bol v obci v rekordnom čase piatich mesiacov postavený kultúrny dom. Občania pri jeho výstavbe nezištne pomáhali. V ňom bola dočasne umiestnená druhá učebňa ľudovej školy.

Na výstavbu pomníka padlých v I. svetovej vojne občania prispeli dobrovoľnou zbierkou. Odhalený bol v roku 1935.

Elektrifikácia obce bola ukončená v roku 1942. Na jeseň roku 1957 bolo založené celoobecné Jednotné roľnícke družstvo.

S pribúdajúcimi rokmi sa ukázalo, že priestory starého kultúrneho domu sú už nevyhovujúce. Postavený bol v priebehu jedného a pol roka za pomoci všetkých občanov a v roku 1960 bol slávnostne otvorený. V jeho prístoroch mali prístrešie obecný úrad a knižnica.

Vzhľadom na časté povodne spôsobené potokom Radošinka došlo k jeho regulácii. Zároveň sa vybudoval rybník a rybníčné hospodárstvo.

V dôsledku naplnenia cintorína sa občania rozhodli svojpomocne vybudovať nový cintorín s domom smútku v roku 1975.

Ing. Emil Fúška
starosta obce

Morena, Morena

na Kvetnú nedeľu

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 120 / 0'10''$

zb. M. Járek

1. Mo - re - na, Mo - re - na de si sa ro - di - la,

v rich - tá - ro - vej paj - te mi - ši som lo - vi - la.

1. Morena, Morena de si sa rodila,
v richtárovej pajte miši som lovila.

2. Miši som lovila aj som ich smažila,
ujlackím mládencom hostinu robila.

Uš sa hori zelenajú

na Kvetnú nedeľu

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=96 /0'05''

zb. E. Fuska

1. Uš sa ho - ri ze - le - na - jú.

1. Uš sa hori zelenajú.
2. Modré kvítka prekvitajú.
3. Po nich chodí matka milá.
4. Hladá ona svojho sina.
5. Sina svojho premilého.
6. Až na kríži rozťatého.
7. Ešče zme ho nevideli.
8. Až ve štvrtok pri večeri.
9. Len nám dávav a rozdáav.
10. Svatú krvú nás napájav.
11. Jecte, pite užívajte.
12. Noví zákon zachovajte.

Bucte tu babički veselé

na Kvetnú nedeľu

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=117 /0'41''

zb. E. Fuska

1. Buc - te tu ba - bič - ki ve - se - lé,

už vám to le - teč - ko ne - se - me,

pek - né, ze - le - né, roz - ma - rí - no - vé,

ne - daj - tenám dl - ho stát, bu - de - me vám stre - chi drat,
vi - de - me vám na po - lic, po - bi - je - me

hru - ce, a to bu - de vač - čá ško - da a - ko jed - no

vaj - ce. Daj - te nám va - jič - ko, le - bo
daj - te nám graj - cár - ček, le - bo

dve, šak vám to má-lič-ko u - bu - de,
dva, šak vám to pá-m-bič-ko po - žeh - ná.

1. Bucte tu babički veselé,
už vám to letečko neseme,
pekné zelené, rozmarínové,
nedajte nám dlho stáť,
budeme vám strechi drat,
videme vám na polic,
pobijeme hrnce,
a to bude vaččá škoda,
ako jedno vajce.
Dajte nám vajíčko, lebo dve,
šag vám to máličko ubude,
dajte nám grajcárček, lebo dva,
šag vám to pámbičko požehná.

Fašangi, fašangi

fašiangová

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 180 / 0'10''$

zb. E. Fuska

1. Fa - šan - gi, fa - šan - gi, Vel - ká noc
bí - vá, kdo ne - má
ko - žuš - ka, zi - ma mu bí - vá.

1. Fašangi, fašangi, Velká noc bívá,
kdo nemá kožuška, zima mu bívá.
2. Já nemám, já nemám, len sa tak trasiem,
dajte mi slaninki, nech sa popasiem.
3. Hentam nám nedali, tuto nám dajú,
zabili komára, slaninu majú.

Uš sa fašang krátí

fašiangová

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 132 / 0'10''$

zb. E. Fuska

1. Uš sa fa - šang krá - tí, už sa ne -

na - vrá - tí, sta - ré dív - ki lka - jú,

že sa ne - vi - da - jú.

1. Uš sa fašang krátí,
už sa nenavráti,
staré dívky lkajú,
že sa nevidajú.

2. Neská sú fašangi,
zajtra ím je koniec,
na škaradú stredú
pójdem na popolec.

Najvzácnejšie zvieratá

fašiangová

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 107 / 0'09''$

zb. E. Fuska

1. Najvzácnějšie zvie - ra - rá sú u nás vždi pra - sa - tá,

bár sa v bla - te vá - la - jú, pret - sa dob - re chut - na - jú.

1. Najvzácnejšie zvieratá
sú u nás vždi prasatá,
bár sa v blate váľajú,
pretsa dobre chutnajú.

Stavajú sa máje

pred 1. májom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩=87 / 0'11''

zb. M. Járček

1. Sta-va - jú sa má - je pek-né ze - le - né,
uj - lac - kím dív - kam na po - te - šc - nie.

1. Stavajú sa máje,
pekné zelené,
ujlackím dŕvkam
na potešenie.

Pane náš

žatevná
Katrína Fusková, nar. 1907

♩=80 / 0'18''

1. Pa - ne náš, pa - ne náš daj - žc nám
ol - do - máš, daj - že nám
ho z lás - ki zbbí - ra - li sme klás - ki,
zbie - ra - li sme - klás - ki.

1. Pane náš, pane náš,
dajže nám oldomáš,
dajže nám ho z lásky
zbúrali sme kláski.

Sedí vrapček na piljéri

vianočná koleda

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 96 / 0'35''

zb. E. Fuska

1. Se-dí vrapček na pi-ljé-ri, spí-vá si ón čvi-ri, čvi-ri,

a tá pi - neč - ka pim, pim, pim,

že sa nám na - ro - dev Bo - ží sin.

2. Las to ven - ka šče - bo - cu - je, ho - di - ni nám oz - na - mu - je,

a - bi zme dlho nes - pa - li, do Bet - lé - ma pos - pí - cha - li,

a - bi zme dlho nes - pa - li, do Bet - lé - ma pos - pí - cha - li.

1. Sedí vrapček na piljéri,
spívá si ón čvíri, čvíri,
a tá pincčka pim, pim, pim,
že sa nám narodev Boží sin.
2. Lastovenka ščebocuje,
hodini nám oznamuje,
abi zme dlho nespali,
do Betléma pospíchali.
3. A hrlička hrkútala,
Ježškovi cukru dala,
cukru, cukru, cukríčku,
Ježiškovi na kašičku.

Pásli ovce valasi

vianočná koleda

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=99 / 0'14'' zb. E. Fuska

1. Pás - li ov - ce va - la - si,
pás - li ov - ce va - la - si pri Bet - lé - me,
sa - la - ši, pri Bet - lé - me, sa - la - ši.

The musical notation is in G major, 2/4 time, with a 3-measure rest at the beginning. It consists of three staves of music.

1. Pásli ovce valasi, pri Betléme, salaši.
2. Anjel sa im ukázav, do Betléma im kázav.
3. Icte, icte, idite, Krista Pána nájdete.
4. Nájdete ho v jasličkách, ovinutí f plmečkách.
5. Mária ho kolíbabá, a spíva mu ni, ni, ni, moj sináček premilí.

Raduj sa, vesel sa

koleda - na Štedrý večer o polnoci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=87 / 0'22'' zb. E. Fuska

1. Ra - duj sa, ve - sel sa, bet - le - hemská cha - sa,
Pán Boh nám po - že - hnav no - vé - ho ju - há - sa,
čo nám bu - de ov - ce pás - ti, i ko - zič - ki ja - lo - vé,
kúp - me mu ko - žiúš - tek aj bač - kor - ki no - vé.

The musical notation is in G major, 2/4 time. It consists of four staves of music.

1. Raduj sa, vesel sa betlehemska chasa,
Pán Boh nám požehnav nového juhása,
čo nám bude ovce pásti i kozički jalové,
kúpme mu kožíštek aj bačkorki nové.
2. Vstanmeže, podmeže jeho tam privítat,
abi zme mu mali volačo daruvat,
potešíme jeho matku, kerá pri nom sedí,
na svojho sináčka milostive hladí.
3. Maličké dictatko trasic sa od zimi,
že nemá kožíštek, ani len perini,
zahŕvajú ho zviratka, dýchajú na neho,
v jasličkách na slame, kráľa nebeského.

4. Každí ptáček při Ježíšku svou notu spívá,
len tá sprostá sova zlalaka sa díva,
začav aj sláviček pekne prespevovat,
zaslúbev mu Pán Boh volačo daruvat,
spívaj si, slávičku v zelenej brezinc,
čo ti Pán Boh slúbil veru ta nemine.

Vins' keď sa nasvadbu volá.

Prichádzam k Vám tým cieľom
abism Vám oznámil zľstobodny.
(a) mladenee (panna) - - - - -
Kechce ďalej samotny (a) zostat a
stav svoj mladenecky (panensky)
chce premenit a do stavu manželskeho
vstúpit. Tak. Váš všetky ch prosí,
aby ste ho (ju) na buducu, sobotu
vyprovadit príšly najprv do chrámu
Páne a potom do príbitku jeho
(jij) Slúbujc Vám zato že sa chce
odslužit a keď sa Vám modsluži
on (ona). Tak sa Vám odsluži Kristus
Pán v kráľovstve svojom sám.
amen.

Ej, povecte nám

svadobná - cestou zo sobáša, pred domom
Mária Solgajová, nar. 1923

♩ = 120 / 0'10''

zb. M. Járek

1. Po-vec - te nám, su - se - do - ví,

ej, po - vec - te nám, su - se -

do - ví, kde bí - va - jú rich - tá - ro - ví.

1. Povecte nám, susedoví,
ej, povecte nám, susedoví,
kde bývajú richtároví.
2. Či tam hore, či tam dole,
ej, či tam hore, či tam dole,
či f tom peknom bílom domc.
3. Víjdi, víjdi stará mati,
hej, víjdi, víjdi stará mati,
svojho sina privítati.
4. Víjdi, víjdi z holbu vína,
hej, víjdi, víjdi z holbu vína,
privítat si svojho sina.

5. Víjdi, víjdi z borovičku,
hej, víjdi, víjdi z borovičku,
privítat si nevestičku.
6. Ani z voza nezejdeme,
ej, ani z voza nezejdeme,
dokál mamki nevidíme.
7. Kebi ľudá hanbu mali,
ej, kebi ľudá hanbu mali,
na nás bi sa nedívali.

Pusteže nás, puste

svadobná - pred domom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 132 / 0'10''

zb. M. Járek

1. Pus - te - že nás, pus - te, a - spoň pret

če - lus - te, keď nás ne - pus - tí - te,

zva - lí - me če - lus - te.

1. Pusteže nás, puste,
aspoň pret čeluste,
keď nás nepustíte,
zvalíme čeluste.
2. Dajteže nám, dajte,
za lužičku medu,
šak zme vám dovílli
nevestičku mladú.

Ach, mamička moja pod zelenú horu

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 53 / 0'27"

zb. P. Proksa

1. Ach, ma-mič - ka mo-ja pod ze-le - nú ho - ru,
ach, ma - mič - ka mo - ja pod ze - le - nú ho - ru,
či si spo - me-nie- te na cé-ruš - ku svo - ju.

1. Ach, mamička moja pod zelenú horu,
či si spomeniete na cérušku svoju.
2. Spomeniem, spomeniem, ale len raz v roku,
a ja vás, mamička f každom mojom kroku.
3. Virástla ružička na zelenom prútku,
žáden človek neví o mojom zármutku.
4. Žáden človek neví, ani neuhádne,
za kerím šuhajkom moje srce vadne.
5. Neví žádní človek, ani má mamička,
za kerím šuhajkom vadrú moje líčka.

6. Fijalka, fijala, kebi sa ujala,
kebi ma mamička tento rok vidala.

7. Kebi ma vidala, vidala ma rada,
šak je to pekná vec, keď je žena mladá.

8. Ach, mamička moja, jak ma radi máte,
dobre si zmyslite, za koho ma dáte.

9. Dali ste ma, dali medzi dvanást bratov,
jak bi ste ma dali medzi dvanást katov.

10. Velké je súžení, kdo sa zle ožení,
ešte väčšá bída, kerá sa nevidá.

Sirota nevolná

svadobná - za stolom sirote, dievčenská
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 80 / 0'18''

zb. P. Proksa

The musical score is written on four staves in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The first line of music corresponds to the first line of lyrics on the right page.

I. Si - ro - ta ne - vol - ná, te - be svat -
ba sto - jí, dob - re si
po - mi - sli, do - bre si po - mis - li,
ko - ho na nej ne - ni.

1. Sirota nevolná, tebe svatba stojí,
dobře si pomisli, koho na nej není.
2. Není sú tá tvoja mamička,
na jej hrobe roste zelená trávička.
3. Zelená trávička, celá opršaná,
sú moja mamička na prach obrátená.
4. Vstane manka hore, budem sa vidávat,
prídite mi, manka, výnec neobírat.

5. Nech ti odobere tá staršia sestrička,
budú ľudí mislet, že ti je mamička.
6. Ja hore nestanem odober si sama,
šak tebe nebolo vidaju potreba.
7. Trávička zelená po kerej chodívam,
lebo ju ja často slzami polívam.
8. Nespívam si zato, bi veselá bola,
ale si ja spívam, bi žále zabola.
9. Ústa mi spívajú, očká sa mi smejú,
ale od srdénka slzi sa mi lejú.
10. Rostri sa stromeček, pod teba sa skrijem,
nech ľudia nevedá, že v zármutku žijem.
11. Kebi sa ja sama smutná netešila,
dávno bi ma bola čierna zem prikrila.
12. Ale sa ja sama v mém zármutku teším,
srdce zarmútené, tvár veselú nosím.

Datelinka drobná

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 86 / 0'14"

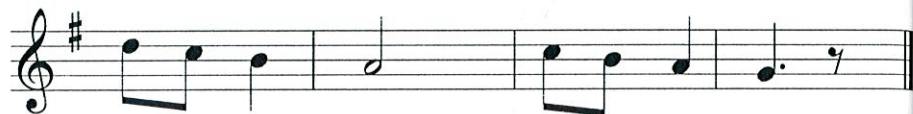
zb. P. Proksa

1. Da - te - lin - ka drob - ná, da - te - lin - ka

drob - ná, da - te - lin - ka drob - ná

ne - ko - se - ná, ne - ko - se - ná.

1. Datelinka drobná, nekosená.

2. Už je moją milá odvedená.

3. Kdo si hu odvídov, nech si hu má.

4. Nech hu len prede mnú neobjímá.

5. Objímaj, objímaj ve dne v noci.

6. Nech to len nevidá moje oči.

7. Lebo keď to vidá, moje oči.

8. Budú oni plakat ve dne v noci.

Uš som sa oženev, chvála Pánu Bohu

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 78 / 0'17"
A.)

zb. P. Proksa

1. Uš som sa o - že - nev, chvá - la

Pá - nu Bo - hu, vzav som si

že - nič - ku z bo - ha - té - ho ro - du.
A.) 2., 3. A.) 4.

2. Ej, ma - la o - na ma - la, 4. Ach, že - nič - ka, že - na má

1. Uš som sa oženev, chvála Pánu Bohu,
vzav som si ženičku z bohatého rodu.

2. Ej, mala ona, mala pekného statečku,
štyri vrecá sečky, sena väzaničku.

3. Ej, bola to len, Bože, bola to len žena,
ani hu nevidet z malého jačmena.

4. Ach, ženička má, žena, žena má maličká,
veru ta ratšej mám, jak husár konička.

Čo sa stalo nové

svadobná - za stolom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 64 / 0'17''

zb. P. Proksa

1. Čo sa sta-lo no-vé f su-se-do-vom dvó-re,
vi-rás-tov roz-ma-rín vi-šc o-kén ho-re.

1. Ěo sa stalo nové f susedovom dvóre,
virástov rozmarín više okén hore.
2. Neni to rozmarín v záhratke štepení,
leč je to Janiěko doma vichovaní.
3. Vichovali si ho tá jeho mamiěka,
vichovali si ho doma od maliěka.
4. Ěo sa stalo nové v susedovom dvore,
virástla ručieka više okén hore.
5. Neni to ručieka v záhrade štepená,
leč je to Aniěka doma vichovaná.
6. Vichovali si hu tá jeje mamiěka,
vichovali si hu doma od maliěka.

Višla hvízda od Dunaja

svadobná - za stolom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 70 / 0'24''

zb. P. Proksa

1. Viš-la hvíz-da od Du-na-ja, viš-la hvíz-da
od Du-na-ja, jed-na jas-ná, dru-há tma-vá
jed-na jas-ná, dru-há tma-vá

1. Višla hvízda od Dunaja, jedna jasná, druhá tmavá.
2. Malá hvízda, vijasni sa, moja milá, rozmisli sa.
3. Taško je to rozmíšlati, keď má šuhaj dívča brati.
4. Neberem ta na rok, na dva, leš ta berem do skonáná.
5. Do skonáná tvěho, měho, nesmíš pozret na iněho.
6. Ani pozret, ani zasmát, taškě srdce mosíš mávat.
7. Taškě, taškě, kamen mlinskí, ešte tašší stav manželskí.
8. Kamen mlinskí voda točí, stav manželskí nerozlúči.
9. Nerozlúči, nemá moci, okrem Pán Boh všemohúci.

Keré ftáča na dve drevá sedá

svadobná - za stolom
Anna Poláková, nar. 1915

♩ = 71 / 0'42''

zb. M. Járek

1. Ke - ré ftá - ča na dve dre - vá se - dá,
eš - te jen - no po - te - še - ní hle - dá,
ja - ko aj ten švá - rní mlá - de - nec, čo se - dá - vav
ved - la troch děv - če - néc.

1. Keré ftáča na dve drevá sedá, ešte jenno potešení hledá, jako aj ten švární mládenec, čo sedávav vedla troch děvčenc.
2. Ide k prvej, poví jej slovíčko, ide g druhej, rospoví jej šecko, a tá tretá hovorila, že bi si ho rada namluvila.
3. Zelenaj sa, zelená trávička, rospukni sa, šípová ružička, rospukni sa aj strom zelení, nastalo mi z milím rozlúčením.
4. Ach, líčení, šak je to tašká vec, ešte taššá, jak bájaká bolest, od bolesti taká zelina, od lúbosti je švárná děvčina.
5. Kdo sa žení pre statki, peníze, tomu to netrvá, ver dlže, kdo pre krásu, len do času, kdo pre lúbost, trvá mu na večnost.

Daj mi, Bože, daj mi ten dar

svadobná - za stolom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 65 / 0'22''

zb. P. Proksa

1. Daj mi, Bo - že, daj mi ten dar,
daj mi, Bo - že, daj mi ten dar, bich po - bož - nú
man - žel - ku mav, bich po - bož - nú man - žel - ku mav.
Daj mi, Bože, daj mi ten dar, bich pobožnú manželku mav.

1. Jako bola pani Sára, kerá sedem mužov mala.
2. Len Tobijáša jedného, toho muža pobožného.
3. Kerí inšé nerobívav, len u richtára sedávav.
4. Abi krivo nesúdili, zle aj peklo nerobili.
5. Pekelné sú britvi ostré, nepomóže brater sestre.
6. Nepomóže otec, mati, okrem Pán Boh všemohúci.

Tam s tej strani hája

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=64 / 0'30"

zb. P. Proksa

1. Tam s tej stra - ni há - ja šu - haj
sa mi kla - ná, eš - te ne - bov u ná
už ho lu - dí ha - ná.

1. Tam s tej strani hája šuhaj sa mi klaná, ešte nebov u nás, už ho ľudí haná.
2. Nehante, nehante, zebrať sa nám dajte, radi sa vidíme, zebrať sa musíme.
3. A keď sa nám, milá, zebrať nedajú, budeme vandruvať k tichému Dunaju.
4. Pri tichom Dunaji, tam je knazov sedem, tam nás zosobášia vďički z nich tam jeden.
5. Dunajský hnilí klát, to bude starí svat, dunajské ribički, to budú družički.
6. A tá smrť visoká, to bude široká, tí ujlacké zvoní, to bude muzika.

Svítilo slníčko

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=68 / 0'22"

zb. P. Proksa

1. Sví - ti - lo slníčko ces pravé poludní, o polnoci mesá
- čik, ach, Bo - že, pre - bo - že,
Bože naj - mi - lej - ší, za - rás - tov mi chod - ní - ček.

1. Svítilo slníčko ces pravé poludní, o polnoci mesáčik, ach, Bože, prebože, Bože najmilejší, zarástov mi chodníček.
2. Zarástov, zarástov zelením krušpánom, já ho šlápat nebudem, šlapaj ho, Janíček, švární šuhajček, já ti šlápat pomôžem.
3. Vidala mamička najstaršiu cécčku, vidala hu ot seba, keď hu vidávala, tak jej povedala, aby vás k nej neprišla.
4. Já sa spravím ftáčkom, tým malým slávičkom a zaletím mamičke, sadnem na stopečku f pravom okénečku na šípvú ružičku.
5. Najmlačšia sestrička v okénečku stála, na slávička volala, "Heži-heži, ftáčku, ti milý slávičku, dolámeš mi ružičku!"
6. Dobré ti sestrička, u mamičky bývať a v duchnách sa válať, ale mne je horší, Bože najmilejší, po svete sa túlať.

Povec mi ti, moja milá

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 77 / 0'50''

zb. P. Proksa

The musical score is written on five staves in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. A repeat sign is present at the beginning of the third staff.

1. Po-vec mi ti, mo-ja mi-lá, ten-to tí - den,
či mi slú-biš, a či ni-je, keď k vám prí - dem,
či mi slú - biš, či má bu - deš,
za i - né - ho ne - stem í - tí,
a či eš - te pan - nú bu - deš,
a - ni te - ba o - pu - sti - tí,
a keď za i - né - ho pojdeš, o - ba - nu - ješ,
a - le si stem f svém panenství po - vo - li - tí.

1. Povec mi ti, moja milá, tento týden,
či mi slúbiš a či nijc, keď k vám prídem,
či mi slúbiš, či ma budeš, a či ešte pannú budeš,
a keď za iného pojdeš, obanuješ,
za iného nestem íti, ani teba opustiť,
ale si stem f svém panenství povoliť.

2. Lítala som, bŕkala som jak fták f poli,
robila som, čo som stela po mej vóli,
ale čil uš nebudem smet, ja už mosím doma sedet,
čo sa v kerém kúte stane, mosím vedet.

Já som šuhaj

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=98 / 0'32''

zb. E. Fuska

1. Já som šu - haj, Za - lu - žan, ne - mám že - ni,
len som sám, ej, na - čo
mi - je, na - čo, mla - dá že - na,
ked ja mám bez že - ni dost trá - pe - ná.

1. Já som šuhaj Zalužan, nemám ženi, len som sám,
ej, načo mi je, načo, mladá žena, keď ja mám bez ženi dost trápená.
2. Žena pítá na čepec, já chudobní mládenec,
ej, načo mi je, načo, mladá žena, keď ja mám bez ženi dost trápená.
3. Žena pítá čižmičky na jej biele nožičky,
ej, načo mi je, načo, mladá žena, keď ja mám bez ženi dost trápená.
4. Žene treba to i to, sito, brdo, korito,
ej, načo mi je, načo, mladá žena, keď ja mám bez ženi dost trápená.

Manka, ožením sa

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=92 / 0'17''

zb. E. Fuska

1. Man - ka, o - že - ním sa, sin mój,
ne - bláz - ni sa, man - ka, ved je pek - ná,
sin mój ne - ro - bot - ná, sin mój ne - ro - bot - ná.
Man - ka, má pe - na - zí, sin mój, len ju vez - mi!

1. Manka, ožením sa, sin mój, neblázni sa,
manka, ved je pekná, sin mój, nerobotná.
2. Manka, bohatá je, sin mój gambatá je,
manka, ved je pekná, sin mój, nešanovná.
3. Manka, pekne kráča, sin mój bez rubáča,
manka, ved je pekná, sin mój, nerobotná.
4. Manka, pekne šije, sin mój rada pije,
manka, ved je pekná, sin mój, nerobotná.
5. Manka, má aj ovce, na sukni gongolce,
manka, ved je pekná, sin mój, nerobotná.
6. Manka, má aj kravu, sin mój kašlat na nu,
manka, ved je pekná, sin mój, nešanovná.
7. Manka, má penazí, sin mój len ju vezmi!

Zakukala kukulenka

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 65 / 0'12''

zb. P. Proksa

1. Za - ku - ka - la ku - ku - len - ka sad - la na

ja - vo - rec, sad - la na ja - vo - rec.

1. Zakukala kukulenka,
sadla na javorec, sadla na javorec.
2. Kerá žena muža bije,
šak je to pekná vec, šak je to pekná vec.
3. Zakukala kukulenka
f šírom poli v háji, f šírom poli v háji.
4. Kerá žena muža bije,
každá bude v ráji, každá bude v ráji.
5. Zakukala kukulenka
f šírom poli peknc, f šírom poli peknc.
6. A kerí muž ženu bije,
každí bude f pekle, každí bude f pekle.

Nebola devenka

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 106 / 0'25''

zb. P. Proksa

1. Nebo - la de - ven - ka len f šes - nás - tom

le - te, fšec - ko ste - la ve - det,

čo sa f sve - te ple - te, no len mamka, no len

uš, už bi sa mi ze - šov muš.

1. Nebola devenka len f šesnástom lete,
fšeccko stela vedet, čo sa f svete plete,
no len mamka, no len uš, už bi sa mi zešov muš.
2. Ach, céruška moja, šeccko ľudí vedá,
že si ešte mladá, muža tí netreba,
že takové ženi mrú, čo sa mladé vidajú.
3. Ach, mamička moja, cintor pochodíte,
kolko vi tam takých hrobíkov vidíte,
čo bi také umreli, čo sa mladé vidali.

Kade k vám, kade k vám

svadobná - za stolom

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=82 / 0'22''

zb. P. Proksa

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and repetitive, with lyrics written below the notes. The lyrics are: "I. Ka - de k vám, ka - de k vám, ka - de k vám cho - diť mám, ka - de k vám, ka - de k vám ka - de k vám cho - diť mám, či ok - nom či dver - mi, du - ša má, ot - vor mi."

1. Kade k vám, kade k vám, kade k vám chodiť mám, či oknom, či dvermi, duša má, otvor mi.
2. Ja som sa zabudla dverká otvárať, aj som sa zabudla s tebou zhovárať.
3. Bože mój, Otče mój, čo som urobila, chudobnej materi sina zalúbila.
4. Bár som já cérečka chudobnej materi, pretsa neotvorím bár kerému dverí.

5. A keď mu otvorím, do očí mu pozrem, či je toho hoden, čo ja hore stanem.

6. Hvízdičky, hvízdičky, vi jasne svítíte, vi na našu lásku zvisoka hľadíte.

7. Naša verná láska v dvoch srdčákoch vrástla, ale mi ju bráni otecko aj matka.

8. Ach, mamička moja, nebráňte mi toho, šak je to pekná vec kto miluje koho.

9. Šak je to pekná vec, panenka, mládenec, keď si zachovajú svoj zelení venec.

10. Keď si zachovajú, do ručníčka zväžu, poslušní su Bohu, jak zákoni kážu.

Za potočkom bílí dom

svadobná - za stolom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩=84 / 0'20"

zb. P. Proksa

1. Za po - toč - kom bí - li dom, švá - r - né
dív - ča bí - vá v nom,
ke - bi mi ho chce - li dat, ve - dev bich ím da - ko - vat,
ve - dev bich ím da - ko - vat.

1. Za potočkom bílí dom,
švárné dívča bíva v nom,
kebi mi ho chceli dat,
vedel bich ím dakovat.

2. Najprv occu, materi,
potom sestře, bratovi,
potom celej rodine
za to dívča premilé.

Jedz, Anička, jedz

svadobná - za stolom
Mária Solgajová, nar. 1923

♩=128 / 0'15"

zb. M. Járek

1. Jedz A - nič - ka, jedz po -
lív - ku, ej, a - bis ma - la
tís - tú dív - ku, ej, a - bis
ma - la tí - tú dív - ku.

1. Jedz, Anička, jedz polívku,
ej, abis mala tístú dívku.

Dajteže nám, dajte nám
veď zneváť povieľte, ej

Ten náš prví družba
svadobná - za stolom
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 120 / 0'12''

zb. M. Járek

1. Ten náš pr - ví druž - ba to je vel
ká pí - cha, ne - o - re,
ne - se - je, ne - o - re, ne - se - je,
len po šen - koch lí - tá.

1. Ten náš prví družba to je veľká pícha,
neore, neseje, len po šenkoch líta.

2. Tá naša široká to je pani pišná,
ked koní nemala, na trlici prišla.

3. Tí naše družički tí sa vedú hrdó,
také majú zubi, jako staré brdo.

4. A ten starší družba to je veľká pícha,
nos má ovistnutí na pol družba rífa.

Tá naša široká
svadobná - za stolom, pred domom
Mária Solgajová, nar. 1923

♩ = 108 / 0'10''

zb. M. Járek

1. Tá na - ša ši - ro - ká, tá je vel - mi
piš - ná, ked ko - ní ne - ma - la,
ej, na tr - li - ci priš - la.

1. Tá naša široká, tá je veľmi pišná,
ked koní nemala, ej, na trlici prišla.

2. Dajteže nám, dajte na ližičku madu,
ved zme vám priviedli, ej, nevestičku mladú.

Ach, ženi, ženi

svadobná - za stolom
Anna Poláková, nar. 1915

zb. M. Járek

♩=120 / 0'14"

1. Ach, že - ni, že - ni, po - rac - te
že mi, mr - cha já mu - ža
mám, a - ni len nes - pím, len čo
mis - lím, čo mu já ro - bit mám.

1. Ach, ženi, ženi, poracteže mi,
mrcha já muža mám,
ani len nespím, len čo si mislím,
čo mu já robit mám.
2. Pójdem do šenku, nakúpím pálená,
šelilen jakého,
a dám mu vipit, bude ma lúbit,
do rána bjélého.

Tichí veter

svadobná - odobierka nevesty
Mária Solgajová, nar. 1923

zb. M. Járek

♩=63 / 0'23"

1. Ti - chí ve - ter po do - li - ne po - ví - vá,
ti - chí ve - ter po do - li - ne po - ví - vá,
uš sa djev - ča od ro - di - čov od - be - rá.

1. Tichí veter po doline povívá,
uš sa djevča od rodičov odberá.
2. Odberá sa ot tatíčka, mamički,
poljéva ím zo slzámi ručički.
3. Dakujem vám, že ste ma vichovali,
a čil ste ma do cudzini oddali.
1. Do cudzini za cudžého človeka,
nastáva mi tašká cesta manželská.
5. Upečte mi, má mamička ten koláč,
už já idem, má mamička, preč od vás.
6. Upečte mi, má mamička velikí,
už já idem, má mamička, naveki.

Dobrá noc, dobrá noc

svadobná - odobierka nevesty
Katarína Fusková, nar. 1907

♩=83 /0'23''

zb. M. Járek

1. Dobrá noc, dob - rú noc má ma - mič - ka,

čo ste ma cho - va - li od ma - lič - ka,

a čil sa vám pek - ne po - da - ku - jem,

na da - la - kú ces - tu vám o - dej - dem.

1. Dobrá noc, dobrá noc má mamička, čo ste ma chovali od malička, a čil sa vám pekne podakujem, na dalakú cestu vám odejdem.
2. Dobrá noc, dobrá noc moj tatíček, čo ste ma chovali jak hrebíček, a čil sa vám pekne podakujem, na dalakú cestu vám odejdem.
3. Dobrá noc, dobrá noc moji brati, čo zme sa od mali mali radi, a čil sa vám pekne podakujem, na dalakú cestu vám odejdem.

Nepojdem, nepojdem

svadobná - pred čepeníím - "vyvádzanie nevesty"
Katarína Fusková, nar. 1907

♩=96 /0'10''

zb. M. Járek

1. Nepojdem, ne - poj - dem do tej ko - mo - ri,

le - bo sa ja bo - jím je - nej po - tvo - ri.

1. Nepojdem, nepojdem do tej komori, lebo sa ja bojím jenej potvori.
2. Nepojdem, nepojdem do komori spat, lebo sa ja bojím, že mu musím dat.
3. Ale nije toho, čo ľudí mislá, vneček zelení som si donísla.

Kamarátky moje

svadobná - odobierka nevesty
Mária Solgajová, nar. 1923

♩ = 69 / 0'14"

zb. M. Járek
A)

1. Kamarát-ki mo - je, pomóž te mi pla - kat,

už ma ne - bu - de - te me-dzi se - ba ča - kat.

nec, ze - le - ní ve - nec.

1. Kamarátky moje, pomóžte mi plakat,
už ma nebudete medzi seba čakať.

2. Ani do kostola, ani na tanec,
já už hodím partu, zelení venec.

Zahrajte mi, muzikanti

svadobná - odobierka nevesty
Mária Solgajová, nar. 1923

♩ = 109 / 0'14"

zb. M. Járek

1. Za-hraj- te mi, mu - zi - kan - ti ve - se -

le, za - kál som já u ma - mič - ki

na dvó - re, na dvó - re.

1. Zahrajte mi, muzikanti vesele,
zakál som já u mamičky na dvóre, na dvóre.

2. Keď sa budem od mamičky odbírat,
budete mi, muzikanti smutne hrať, smutne hrať.

3. Dole, dole mój víneček zelení,
nebudeš viac na mój hlavce nosení, nosení.

4. A to všetko pre Janíčka švárného,
že mu není f celom svete párného, párného.

Nebudem, nebudem

svadobná - pri muzike
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 120 / 0'18"

zb. M. Járček

1. Ne-bu-dem, ne-bu-dem f tom Uj - lač - ku
bí - vat, le - bo mi ne - da - jú
le - bo mi ne - da - jú
dob - rej vo - di pí - jat.
a - ni z mi - lím lí - hat.

1. Nebudem, nebudem f tom Ujlačku bívat,
lebo mi nedajú, dobrej vodi píjat,
lebo mi nedajú, ani z milím líhat.

Prečo ma tak

svadobná - pri muzike
Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 111 / 0'52"

zb. P. Proksa

1. Pre - čo ma tak, moj, naj - mil - ší,
i - ním pan - nám kvó - lí ro - biš
pre - čo ma tak su - žu - ješ,
a mna tak zar - mu - cu - ješ,
ki - ním cho - díš kaž - dí den,
mó - že sa to lach - ko stat,
k nám prí - deš ras za tí - den,
mó - že - me sa tak ne - hat,
ka - ma - ráť sa mi vis - mí - va,
šak to te - be lú - to bu - de,
že já tvo - ja ne - bu - dem,
ked ja bu - dem si - ním stát.

1. Prečo ma tak, moj najmilší, prečo ma tak sužuješ,
iním pannám kvóli robíš a mna tak zarmucuješ,
k iním chodíš každý den, k nám prídeš ras za tíden,
kamarát sa mi vismíva, že ja tvoja nebudem,
môže sa to lachko stat, môžeme sa tak nehat,
ľšak to tebe ľúto bude, keď já budem s iním stát.

2. Šla Anička, šla na sobáš a Janíčko v okne stáv,
od ľúlosti, od žalosti na mamičku zavolav,
ach, mamička, mamka má, vi ste toho príčina,
vi ste mi hu zbranuvali, že je ona chudobná.

3. Pošlite mi pre malára, nech mi hu vimaluje,
ešte radšej pre dochtora, nech sa ma viziteruje,
dochtora, malár hovorí, že neni spomožený,
pre falešné miluvání mosí v čirnej zemi hnit.

4. A keď bolo po veselí, išla milá na vodu,
položila potne studni, išla k milému hrobu:
"Spíš, ti milí, či čuješ, či ma verne miluješ,
otkedi na teba volám, ani sa len neozveš!"
Nespím, milá, já čujem, já ta verne milujem,
na tú našu vernú lásku zapomenut nemôžem.

5. Hibaj, milá, hibaj domu a povedz tam každému,
kerí dvá sa zamilujú, nech sa oni zberú,
hibaj, milá, idz domu, ke svojemu manželcu,
a mna nehaj odpočívav až do Božého sídu.

Pome domov vidíčani

svadobná - pri odchode, pri prevážaní rúcha
Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 102 / 0'20''$

zb. M. Járek

1. Po-me do-mov, vi - dí - ča - ni,

ej, po - me do - mov vi - dí -

ča - ni, ved na Ker-te chle-ba ne - ni.

1. Pome domov, vidíčani, ved na Kerte chleba neni.

2. Ani chleba, ani soli, ani chlapca po méj vóli.

3. Ani chleba, ani soli, jenna psota druhú honí.

4. Šibaj, šibaj, pošibávaj, na koníčki povolávaj.

5. Na koníčki šeckí štiri, nech sa nám tá cesta šíri.

6. Naše konc dobre skáču, najeli sa kostrbáču.

7. Kostrbáču zeleného, pre kočiša šišmavého.

Po dedine išli

na páračkách

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=73 / 0'14"

zb. E. Fuska

1. Po de - di - ne iš - li trá mlá - den - ci piš - ní,
tak sa o - ni ra - dá, kde sa os - ta - no - vá.

1. Po dedine išli trá mládenci pišní,
tak sa oni radá, kde sa ostanová.
2. Ostanovili sa v susedovom dvóre,
v susedovom dvóre klopali na dvere.
3. Prvί ras zaklopav ten Palko susedóv,
otvor mi, Anička, srdénenko moje.
4. Já ti neotvorím, mna hlavenka bolí,
hlavenka ma bolí, srdénko mi voní.
5. Druhί ras zaklopav ten Miško susedóv,
otvor mi, Anička, srdénenko moje.
6. Já ti neotvorím, mna hlavenka bolí,
hlavenka ma bolí, srdénko mi voní.
7. Tretí ras zaklopav ten Janko susedóv,
otvor mi, Anička, srdénenko moje.
8. Jak toho začula, s postele skočila,
tuší si Anička nožíčku zlomila.
9. Nezlomila som si, leš som si hu vitkla,
pre teba, Janíčko, leš som s tebu zviklá.

Tam dole na dole

na páračkách

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=107 / 0'11"

1. Tam do - le, na do - le ni - že
Za - lu - ža - níc, sta - va - jú ka - plu - ku
ze sa - mých dív - če - níc, tram - ta - ri - ja - rom.

1. Tam dole, na dole niže Zalužaníc,
stavajú kaplnku ze samých dívčenic, tramtarijarom.
2. Tú Aničku susedovú na samí vrch dali,
takú krivú vežu z nej vimaluvali, tramtarijarom.
3. Prišov pod nu ten Janko susedov,
pre Boha vás prosím, dajte mi ju dole, tramtarijarom.
4. Jak hu dole dostav, sto rázi ju boškav,
neboj sa, Anička, nech som ta len dostav, tramtarijarom.

Anička nevedela caltu píct

na páračkách

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 128 / 0'15''

zb. E. Fuska

1. A-nič - ka ne-ve-de-la cal - tu píct,
cal - tu píct, a Jan - ko ne - ve - del
s plu - hom íct, e - nom, be - nom,
e - nom, be - nom s plu - hom íct.
2. Jen - nu ja - ko - sik u - plít - la,
u - plít - la, aj tá jej hore komí nom

u - lít - la, e - nom, be - nom
e - nom, be - nom u - lít - la.

1. Anička nevedela caltu píct, caltu píct,
a Janko nevedel s pluhom íct,
enom, benom, enom, benom s pluhom íct.

2. Jenmu jakosik uplítla, uplítla,
aj tá jej hore komínom ulítla,
enom, benom, enom, benom ulítla.

Dávali ma za selláka

na páračkách

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=84 / 0'37''

zb. P. Proksa

1. Dá va - li ma za sel - lá - ka, ja, ma - mič - ka ne - pój -
dem, sel - lák vždi - cki o - re, jak zor - nič - ka
vij - de, já, ma - mič - ka, ne - pój - dem, ne - pój - dem.

1. Dávali ma za selláka, já, mamička nepójdem,
sellák vždicki ore, jak zornička vijde,
já, mamička, nepójdem, nepójdem.
2. Dávali ma za mlinára, já, mamička nepójdem,
mlinárova múka z vrecu mu vífíka,
já, mamička, nepójdem, nepójdem.
3. Dávali ma aj za šustra, já, mamička nepójdem,
šuster Boha nezná, kopitom sa žehná,
já, mamička, nepójdem, nepójdem.
4. Dávali ma za žebráka, já, mamička já pójdem,
žebrák vždicki žebre, ženu chová dobre,
já, mamička, ja pójdem, ja pójdem.

Pot pecu sedeli

na páračkách

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=111 / 0'13''

zb. E. Fuska

1. Pot pe - cu se - de - li, ja - ko dvě so - ko - li,
šu - šne si špá - ra - li, do hu - bi há - dza - li.

1. Pod pecu sedeli,
jako dvě sokoli,
šušne si špárali,
do hubi hádzali.

Počkajte, regrúti

regrútska

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 125 / 0'23''$ zb. P. Proksa

1. Počkaj - te, reg - rú - ti, prí - de vám lós,
pret pá - na rich - tá - ra kuf - re na vós,
kuf - re na vós, ko - ne vra - né,
bu - de - te, reg - rú - ti, se - dat na ne.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of four staves of music. The lyrics are written below the notes.

1. Počkajte, regrúti, príde vám lós, pred pána richtára kufre na vós, kufre na vós, kone vrané, budte, regrúti, sedat na ne.
2. A keď zme mi smutní posedali, tí naše mamičky zaplakali, ach, mamičky, čo plačete, fšak vi tam za nami nepójdete.
3. Jak bi zme mi smutné neplakali, keď zme vás mi taško vichovali, vichovali jako fťáčka, pre pána cisára za vojáčka.

Za tú našu stodolenku

regrútska

Anna Poláková, nar. 1915

$\text{♩} = 109 / 0'22''$ zb. M. Járek

1. Za tú na - šu sto - do - len - ku, za tú na - šu
sto - do - lu, za tú na - šu
sto - do - len - ku, za tú na - šu
sto - do - lu, pla - ka - lo tam švár - né
djev - ča, pla - ka - lo tam na - de mnú.

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of six staves of music. The lyrics are written below the notes.

1. Za tú našu stodolenku, za tú našu stodolu, plakalo tam švárnc djevča, plakalo tam nade mnú.
2. Neplač milá, nenaríkaj, aj tak moja nebudeš, narukujem na dva ročki, ti ma čakat nebudeš.
3. Já na vojnu, z vojni domov, ti si ešte slobodná, na koho si, moja milá, na koho si čakala.

Ach, mamička moja

regrútska

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 108 / 0'20"

zb. P. Proksa

The musical score is written on five staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are: 1. Ach, ma-mič-ka mo-ja, mó-že vám lú - to bit, ach, ma-mič-ka mo-ja, še-ja-ho-ja, mó-že vám lú-to bit vi-cho-va-li ste ma, ne-mó-žem vám ro-bit.

1. Ach, mamička moja, môže vám lúto bit,
ach, mamička moja, šeja-hoja, môže lúto vám bit,
vichovali ste ma, nemôžem vám robit.

2. Vichovali ste ma jako to ftáčatko,
vichovali ste ma, šeja-hoja, jako to ftáčatko,
bude za mnú plakat nejedno dívčatko.
3. Bude za mnú plakat aj rukami lomit,
bude za mnú plakat, šeja-hoja, rukami lomit,
škoda ta šuhajko, škoda vojáčkom bit.
4. Škoda ta, šuhajko, tej krvi nevinnej,
škoda ta, šuhajko, šeja-hoja, krvi červenej,
kerí si ti viláv na tráve zeleněj.

Stojí Janko u kasárne

vojenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 90 / 0'22"

zb. P. Proksa

The musical score is written on four staves in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a 2/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are: 1. Sto - jí Jan - ko u ka - sár - ne, tra - la - la - la - la - la, sto - jí Jan - ko u ka - sár - ne, dr - ží lís - tek s kan - ce - lár - ne, tra - la - la - la - la - la - la.

1. Stojí Janko u kasárne, tra-la-la-la-la-la-la,
stojí Janko u kasárne, drží lístek s kancelárne,
tra-la-la-la-la-la-la.

2. Ide tade otéc jeho, tra-la-la-la-la-la-la,
ide tade otéc jeho, lutuje ho,
tra-la-la-la-la-la-la.

3. Ach, tatíčko, nelutuj ma, tra-la-la-la-la-la-la,
ach, tatíčko nelutuj ma, daj sto zlatích a vimen ma,
tra-la-la-la-la-la-la.

4. Za sto zlatích ma nedajú, tra-la-la-la-la-la-la,
za sto zlatích ma nedajú, lebo husárov nemajú,
tra-la-la-la-la-la-la.

5. Ide tade maci jeho, tra-la-la-la-la-la-la,
ide tade maci jeho, maci jeho lutuje ho,
tra-la-la-la-la-la-la.

6. Ach, mamička, nelutuj ma, tra-la-la-la-la-la-la,
ach, mamička nelutuj ma, daj sto zlatích a vimen ma,
tra-la-la-la-la-la-la.

7. Za sto zlatích ma nedajú, tra-la-la-la-la-la-la,
za sto zlatích ma nedajú, lebo husárov nemajú,
tra-la-la-la-la-la-la.

8. Ide tade milá jeho, tra-la-la-la-la-la-la,
ide tade milá jeho, milá jeho lutuje ho,
tra-la-la-la-la-la-la.

9. Ach, milá má, nelutuj ma, tra-la-la-la-la-la-la,
ach, milá má nelutuj ma, daj sto zlatích a vimen ma,
tra-la-la-la-la-la-la.

10. Jak to milá započula, tra-la-la-la-la-la-la,
jak to milá započula, hned sto zlatích viložila,
tra-la-la-la-la-la-la.

11. Lepšá jedna frajerečka, tra-la-la-la-la-la-la,
lepšá jedna frajerečka, jako otec aj mamička,
tra-la-la-la-la-la-la.

12. Lepšá jedna milá moja, tra-la-la-la-la-la-la,
lepšá jedná milá moja, jako celá famílija,
tra-la-la-la-la-la-la.

Zaletela lastovenka za Víden

vojenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=111 / 0'27"

zb. P. Proksa

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The lyrics are: 1. Za - le - te - la las - to - ven - ka za Ví - den, za - le - te - la las - to - ven - ka za Ví - den, tra - la - la, ne - bu - dem já bes fra - je - ra a - ni den.

1. Zaletela lastovenka za Víden,
zaletela lastovenka za Víden, tralala,
nebudem já bes frajera ani den.

2. Tri róčki som mojej milej nevidev,
tri róčki som mojej milej nevidev, tralala,
ani slovíčka som o nej neslišel.

3. Budem písať mojej milej jeden list,
budem písať mojej milej jeden list, tralala,
že sa budem usilovať domov prísť.

4. Píšem lístok, odpoveď mi ništ nejde,
píšem lístok, odpoveď mi ništ nejde, tralala,
už má moja tpežlivosť odejde.

5. Píšem druhí, odpoveď som už dostav,
píšem druhí, odpoveď som už dostav, tralala,
prečítav som, zarmútení som ostav.

6. Už mi nepíš, šak ja mám už iného,
už mi nepíš, šak ja mám už iného, tralala,
dav mi prsten, že ja mosím biť jeho.

7. Prsten vzala, prelomila napoli,
prsten vzala, prelomila napoli, tralala,
a poslala miláčkovi do vojni.

8. Milá, milá, já ho nosiť nebudem,
milá, milá, já ho nosiť nebudem, tralala,
já na teba veľmi ľachko zabudnem.

9. Ja na teba ešte ľachší, ľahúčko,
ja na teba ešte ľachší, ľahúčko, tralala,
jak bi hodev do Dunaja jabĺčko.

10. Keď som išla cez ujlackí chodníček,
keď som išla cez ujlackí chodníček, tralala,
stratila som višivání ručníček.

11. Za ručníčkom višiváním banujem,
za ručníčkom višiváním banujem, tralala,
za frajerom starodávnim nebudem.

To kertánské pekné pole

pri práci - na poli

Mária Solgajová, nar. 1923

♩ = 75 / 0'37"

zb. M. Járek

1. To ker-tán-ské pek-né po-le to je pek-né

po-líč-ko, za-sá-la som ma-de-rá-nek,

za-sá-la som ma-de-rá-nek a zeš-lo mi ži-teč-

ko, a zeš-lo mi ži-teč-ko.

1. To kertánské pekné pole to je pekné políčko, zasála som maderánek, zasála som maderánek a zešlo mi žitečko, a zešlo mi žitečko.
2. Príde veter, veľký veter, žitečko mi omlátí, azda sa ten môj najmilší, azda sa ten môj najmilší z vojni domov navráti, z vojni domov navráti.

Bože mój, Otče mój

pri práci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 69 / 0'19"

zb. P. Proksa

1. Bo-že mój, Ot-če mój, ľšak je ten svet

zmo-ta-ní, čo vi-sto-jí,

čo vi-sto-jí chu-dob-ní pod-da-ní.

1. Bože mój, Otče mój, ľšak je ten svet zmotaní, čo vistorí, čo vistorí, chudobní poddaní.
2. Každí ho sužuje, platu nepovišuje, pán sa nazdá, že naveki panuje, panuje.
3. Vi páni zemani, mi sme vaši poddaní, mi budeme ľ čirnej zemi zrovnaní, zrovnaní.
4. Jak žebrák, tak i pán každí mosí umrúti, každí mosí ľ čirnej zemi uhnúti, uhnúti.

Pásov Jano dva voli

pri práci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 78 / 0'13" zb. P. Proksa

1. Pá- sov Ja- no dva vo - li, ej, pá- sov
Ja - no dva vo - li f tom ze - le- nom ú - do - lí.

The musical notation is in G minor (one flat) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a tempo marking of 78 beats per minute and a duration of 13 seconds. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line.

1. Pásov Jano dva voli f tom zelenom údolí.
2. Postretol on Aničku, f tom zelenom hájičku.
3. Privázav hu ku dubu, nasipav jej žaludu.
4. Jec, Anička, jec žalud, na Janička nezabud.
5. Jella ona, plakala, na Janička volala.
6. Pod Janičko, pod ku mne, povím ti já, čo mi je.
7. A mna bolí hlavička, nabila ma mamička.
8. Nech ta pre mna nebijú, šak na vojnu verbujú.
9. Ked verbujú, budú brat, škoda teba na stokrát.
10. Škoda teba, škoda mna, škoda nášho zeznanja.

Pod hájičkom, pod zelením

pri práci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 85 / 0'31" zb. P. Proksa

1. Pod há - jič- kom, pod ze - le- ním o - re dív - ča
vol - kom jed - ním, o - re, o - re,
pre - o - rá- va, manka na nu po-vo - lá - vá.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of three staves. The first staff has a tempo marking of 85 beats per minute and a duration of 31 seconds. The lyrics are written below the notes. The second and third staves continue the melody and end with a double bar line.

1. Pod hájičkom, pod zelením, ore dívča volkom jedním, ore, ore, preoráva, manka na nu povoláva.
2. Pot ti, cérka, pot ti domí, dala som ta nevím komu, dala som ta Janíkovi, najvačšému zbojníkovi.
3. Ti si, Janko, ti si zbojník, víš prechodit každí chodník, každí chodník, každú cestu, kerá ge kerému mestu.
4. V noci ideš, v noci prídeš, nikdi doma nenocuješ, krvavé mi šati nosíš a ja smutná prat ich mosím.

Teče voda ze Zobora mútna

pri práci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=117 / 0'37"

zb. P. Proksa

The musical score is written on a single treble clef staff in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). The melody consists of six lines of music. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 1. Te - če vo - da ze Zo - bo - ra mút - na, čo si mi - lá, čo si ta - ká smut - ná, či ti ško - dí tá zo - bor - ská vo - da, a či chlap - ci, ke - rí k te - be cho - dá.

1. Teče voda ze Zobora mútna, čo si , milá, čo si taká smutná,
či ti škodí tá zoborská voda, a či chlapci, kerí k tebe chodá.

2. Mne neškodí tá zoborská voda, ani chlapci, kerí ke mne chodá,
lež mne škodá moje čírné oči, čo nespali sedem - osem nocí.

3. Môžeš sa ti, moja milá vispat, neprídem ti pod okénko vískat,
kebi si ti, moja milá stela, kupev bich ti štíri vozi sena.

4. A ten páti zelenej otavi, a ten páti zelenej otavi,
abis mala pri čom dojit kravi, abis mala pri čom dojit kravi.

5. Ale keď ti, moja milá nesteš, hladaj si ti datelinku, kde steš,
a ja pojdem rovno do Cetína, tam je tráva, drobná datelina.

6. A keď si já datelinku nájdem, potom si já z mojím milím lahnem,
a keď sa já z mojím milím vispím, potom si já na kravički zmyslím.

Kebi som já mala

dievčenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 65 / 0'23"

zb. P. Proksa

1. Ke- bi som já ma- la so - ko - lo - vé kríd- lá,

za - le - te - la bi som, kde moj mi - lí bí - vá.

1. Kebi som já mala sokolové krídlá,
zaletela bi som, kde moj milí bívá.
2. Sadla bi som si já na jeho bílí dom,
aspon bich vedela, čo robá chlapci v nom.
3. Jeden šečku reže, druhí kone čče,
a ten moj najmilší cedulenkú píše.
4. Píše hu on, píše na hárkú papírku,
že mu já nebudem za vernú frajírku.
5. A já mu otpíšem s červením klajbasom,
že já nebanujem za takím mamlasom.

Gdosi mi na dvere tlče

dievčenská

Mária Solgajová, nar. 1923

♩ = 68 / 0'22"

zb. M. Járek

1. Gdo- si mi na dve- re tl - če a mna

bo - lí mo- je src- ce, nech- cem mu já

o - tvo - rit, a - ni sa z ním zho- vo - rit.

1. Gdosi mi na dvere tlče a mna bolí moje srdce,
nechcem mu já otvorit, ani sa z ním zhovorit.
2. Idz mu, cérka otvoriti a pekne ho privítati,
vitaj šuhaj, vitaj nám, čo dobrého neseš k nám.
3. Ja ti milá pravdu povím, prišóv som si pre rozmajrín,
pre rozmajrín, pre perko, obveselit srdénko.
4. Jako bich ti perko dala, ked som ešte netrhala,
len tú modrú fijalku, to pre teba, šuhajku.
5. F tom nádvor nom okenečku máš tam modrú fijalečku
z zelením rozmajrínem, omotanú hodvábem.
6. A z hodvábem pekním, bílim, na znamení, žes' bov milím,
že si ti k nám chodívav a mna ze sna budívav.

Pred nami je mostek

dievčenská

Mária Solgajová, nar. 1923

♩=72 / 0'26''

zb. M. Járek

1. Pred na - mi je mos - tek, o - hí - bá

sa, pod ním je vo - dič - ka,

roz - lí - vá sa, ri - bič - ki sú f tej vo - dič - ke,

nig - do ich ne - chi - tá, sú ma - lič - ké.

1. Pred nami je mostek, ohíba sa, pod ním je vodička, rozlívá sa, ribički sú f tej vodičke, nigdo ich nechitá, sú maličké.
2. Novosackí chlupci takoví sú, s chudobných panenék furmi píšu, po bohatých oči točí, chudobná panenka, strac sa z očí.

Červené jablíčko v' vačku mám

dievčenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=101 / 0'19''

zb. P. Proksa

1. Čer - ve - né ja - bíč - ko v' vač - ku mám,

ko - ho já mi - lu - jem, to - mu dám,

te - ba já, Ja - níč - ko, te - ba mi - lu - jem,

te - be to ja - bíč - ko da - ru - jem.

1. Červené jablíčko v' vačku mám, koho já milujem, tomu dám, teba já, Janičko, teba milujem, tebe to jablíčko darujem.
2. Fčera sa ma mamka pítala, kde som já jablíček nabrala, v zelenom hájičku, v zelenom hájku, zasadev Janičko jablonku.
3. A ked hu zasadev, polívav, ešte sa raz na nu podívav, ach, Bože, moj Bože, Bože z visoka, abi len rodila jablká.

Pred nami je pekní stromek

dievčenská

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 96 / 0'20''$

zb. P. Proksa

The musical score is written on four staves in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below each staff. The lyrics are: 1. Pred na-mi je pek-ní stro-mek ze - le - ní, gdo k nám i - de, kaž- dí z ne- ho od - lo - mí, aj ti mo- ja naj-mi-lej-šá, od - lom si, za - kál chlap-ci ne-od- ži - jú tvéj krá - si.

1. Pred nami je pekní stromek zelení,
gdo k nám ide, každí z neho odlomí,
aj ti, moja najmilejšá, odlom si,
zakál chlapci neodžijú tvéj krási.

2. Ked ožijú, ti škaredá ostaneš,
kdeže sa ti, moja milá podeješ,
ja sa hodím do tej bistrej vodičky,
kde sa kúpu drobné ribi, kačički.

3. Čo bi si sa do tej vodi hádzala,
ved ta tvoja mamka taško chovala,
čo bi si sa do tej vodi hádzala,
ved ta tvoja mamka taško chovala.

4. Viletela lastovenka ze skali,
tej noci ma štirá chlapci boškali,
jeden líčko, druhí líčko, tretí tvár
a ten štvrtí celú noc tu se mnú spav.

5. Strojí sa ma jeden šuhaj oklamat,
ale neví, jako si to má začat,
oklamav bi, ale neví jako to,
vonajú mu moje líčka daleko.

6. Moje líčka, jak červená ružička,
oklamali švárneho šuhajčeka,
moje líčka jak šípové dve ruže,
žádní šuhaj oklamat ich nemóže.

Jaká je to hora

dievčenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=106 / 0'17

zb. P. Proksa

1. Ja - ká je to ho - ra, ked ne - má ja -
vo - ra, ja - ké je to dív - ča, ked ne -
1. má fra - jí - ra, 2. má fra - jí - ra.

1. Jaká je to hora, ked nemá javora,
jaké je to dívča, ked nemá frajúra.
2. Já frajúra nemám, ani ho mat nestem,
slobodná panenka, obrátim sa, kde stem.
3. Slobodná panenka, jako lastovenka,
chodí po slobode, jak riba ve vode.
4. Ked riba ven z vodi, rada bi do vodi,
ked sa dívča vidá, rado bi slobodi.
5. Slobodénka moja, šak si mi na mále,
jako tá rosička na zelcnej tráve.
6. Jako tá rosička, leš slníčko vŕjde,
slobodénka moja, leš šuhajko príde.

Hori, hori zelené

dievčenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩=96 / 0'30''

zb. P. Proksa

1. Ho - ri, ho - ri ze - le - né,
ne - ča - kaj - te je - se - ne,
drob - ní lís - tek z vás o - pad - ne,
ho - ri, ho - ri ze - le - né.

1. Hori, hori zelené, nečakajte jesene,
drobní lístek z vás opadne, hori, hori zelené.
2. Po záhrade chodila, prežalostne plakala,
stratila som svoj víneček, čo som rada nosila.
3. Oklamav ma ľadakdo, vratit mi ho nemá kto,
ach, Bože mój, prebože mój, potešit ma nemá kto.

Ach, Bože mój

dievčenská

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 84 / 0'20"

zb. P. Proksa

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes.

I. Ach, Bo - že mój, svet mój mární, za - ne - chav ma
šu - haj švár - ní,
ked za - ne - chav, ne - ba - nu - jem,
za lás - ku mu za - da - ku - jem.

I. Ach, Bože mój, svet mój mární,
zanechav ma šuhaj švární,
ked zanechav, nebanujem,
za lásku mu zadakujem.

2. Láska, láska, nesklamalá,
nejenna panna sa sklamá,
kerá sa dá do známosti,
sama tu má žálu dosti.

3. Ani som to neverila,
že bi láska uškodila,
ale já už čflek verím,
ked mój milí k inej chodí.

4. K inej chodí a né ke mne,
rospukne sa srdce ve mne,
rospukne sa na dve strani
pre falešné miluvání.

5. Ach, šuhajko černoookí,
oplakávam tvoje kroki,
oplakávam tvé chodníčky
okolo bistrej vodičky.

Košelenka tenká

mládenecká

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 105 / 0'32"

zb. P. Proksa

1. Ko - še - len - ka ten - ká, ši - tá do - le
kra - jom, ši - la hu ma mi - lá,
ši - la hu má mi - lá pod ze - le - ním
há - jom.

1. Košelenka tenká, šitá dole krajom,
šila hu má milá, šila hu má milá, pod zelením hájom.
2. Ked hu ona šila pekne si spívala,
ked mu hu dávala, ked mu hu dávala, žalostne plakala.
3. Načo ti, Janíčko, tá košelka bude,
ti na vojnu pójdeš, ti na vojnu pójdeš, kdo hu nosit bude.
4. Ked ma porúbajú, bude mi na rani,
a ked ma zabijú, a ked ma zabijú bude mi do jami.

Zasadev som čerešničku

mládenecká

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 101 / 0'19"

zb. P. Proksa

1. Za - sa - dev som če - reš - nič - ku v hum - ne,
dá - li Pán Boh, že sa mi len uj - me,
dá - li Pán Boh, šej - haj, du - ša mo - ja,
že sa mi len uj - me.

1. Zasadev som čerešničku v humne,
dáli Pán Boh, že sa mi len ujme,
dáli Pán Boh, šej-haj, duša moja,
že sa mi len ujme.
2. Ked začala čerešnička rodit,
začav som já za mú milú chodit,
začav som já, šej-haj, duša moja,
za mú milú chodit.

3. Zrejú, zrejú zelené jahodi,
povedz milá, kdo len k tebe chodí,
povedz milá, šej-haj, duša moja,
kdo len k tebe chodí.

4. Ke mne chodá dve červené líčká,
vrezali sa do mojho srdéčka,
vrezali sa, šej-haj, duša moja,
do mojho srdéčka.

5. Vrezali sa, uš sa nevirežú,
od lúbosti ani sa nemóžu,
od lúbosti, šej-haj, duša moja,
ani sa nemóžu.

6. Lúbost, lúbost na svete panuje,
kdo má milú, nech si ju šanuje,
kdo má milú, šej-haj, duša moja,
nech si ju šanuje.

7. Aj já som mav, som si nešanuvav,
prišóv druhí, si hu zamiluvav,
prišóv druhí, šej-haj, duša moja,
si hu zamiluvav.

Ked som išóv ces ten les

po večeroch

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 70 / 0'17''$

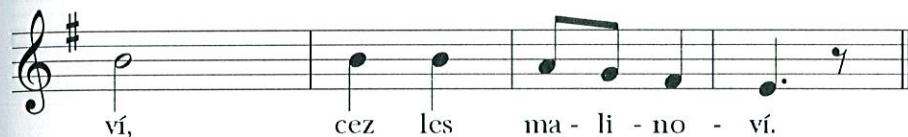
zb. P. Proksa

1. Ked som i - šóv ces ten les, ked som i - šóv

ces ten les, cez les ma - li - no -

ví, cez les ma - li - no - ví.

1. Ked som išóv ces ten les, cez les malinový.
2. Stupev som tam na kamen, kamen mramorový.
3. A spod toho kamena, vodička vivirá.
4. Napi sa jej, má milá, ak si spravdliová.
5. A jak sa jej napila, farbu premenila.
6. A čo ma je po farbe, farba sa navráti.
7. Ale moja poctivost nikdi sa nevráti.
8. Kebi sa tá poctivost po horách rodila.
9. Nejedna tá panenka bi za nú chodila.
10. Ale sa tá poctivost po horách nerodí.
11. Nejedna tá panenka nepoctivá chodí.

Sadla muška na rozmarín

po večeroch

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 78 / 0'37"

zb. P. Proksa

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of five staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with 'I. Sad - la muš - ka na roz -'. The second staff continues with 'ma - rín, po - lá - ma - la'. The third staff has 'kvet, pre - čo si mi,'. The fourth staff has 'mo - ja mi - lá, za - vá - za - la'. The fifth staff has 'svet, svet.' and includes a first and second ending bracket.

1. Sadla muška na rozmarín, polámala kvet,
prečo si mi, moja milá, zavázala svet.

2. Ja som ti ho nevážala, väzav si si sám,
ja som k tebe nechodila, ti s' chodívav k nám.

3. Jednému som ručku dala, druhému je žal,
a ten tretí plače horce, že ma nedostav.

4. Neplač, milí, nenaríkaj, šak ja budem tvá,
keď kukučka na Vánoce trikrát zakuká.

5. Čo nebolo, nemisli si, ani nebude,
že kukučka na Vánoce kukati bude.

6. Kukaj, kukaj, kukulenka, keď máš kukati,
nech sa ten moj najmilejší z vojni navráti.

7. Zakukala kukulenka na kraj tej hori,
už sa ten moj najmilejší nese na koni.

Ej, pršalo, tma bolo

po večeroch

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 76 / 0'27''

zb. P. Proksa

1. Ej, pr - ša - lo, tma bo - lo nad na - šu zá -
hrat - ku, te - ši - li sa chlap - ci,
ho - re háj, moj - mu ma - de - rán - ku, na - o - zaj.

1. Ej, pršalo, tma bolo nad našu záhratku,
tešili sa chlapci, hore háj, mojmu maderánku, naozaj.
2. Ej, netešte sa, chlapci, nášmu maderánku,
u susedov majú, hore háj, štepcnú fijalku, naozaj.
3. Ej, čo ma po fijalke, keď mi ništ nevoní,
čo ma po frajerke, hore háj, keď mi neni g vóli, naozaj.
4. Ej, g vóli im je, g vóli, occovi, materi,
ale neni g vóli, hore háj, mojmu srdénkovi, naozaj.

Pred Vánoci ten týden

po večeroch

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 86 / 0'14''

zb. P. Proksa

1. Pred Vá - no - ci ten tí - den,
pred Vá - no - ci ten tí - den cho - dí - vav'sk nám
kaž - dí den, cho - dí - vav's k nám kaž - dí den.

1. Pred Vánoci ten týden, chodívav's k nám každý den.
2. Ale včil už nechodíš, snad sa rodičov bojíš, a či o mna nestojíš.
3. Rodičov sa nebojím, leč o teba nestojím.
4. Mala's nebit falešná, nebola bis' tak prešla.
5. Falešná som nebola, len som sama ostala.
6. Sama, sama, samučká, jak na poli hrdlička.

Anička, dušička, ti sa nevidáš

hocikedy

Katarína Fusková, nar. 1907

=103 / 0'28''

zb. E. Fuska

1. A - nič - ka, du - šič - ka, ti sa ne - vi
le - bo ti čer - ve - nej suk - nič - ki ne -
- dáš, a - le já ju bu - dem mat,
máš,
bu - dem si ju ša - nu - vat, a ti k nám,
Ja - nič - ko, nes - míš cho - dí - vat.

1. Anička, dušička, ti sa nevidáš,
lebo ti červenej sukničky nemáš,
ale já ju budem mat, budem si ju šanuvat,
a ti k nám, Janičko, nesmíš chodívať.
2. Pred dubom, za dubom jedna mala dve,
ružički červené, jenu dala mne,
keď mi mala druhú dát, začala sa vimlívať,
že nemá, že nedá, že bi bolo zle.

Jak ten slávik

hocikedy

Katarína Fusková, nar. 1907

=131 / 0'11''

zb. E. Fuska

1. Jak ten slá - vik pek - ne spí - vá f tom ze -
le - nom há - ji,
iš - lo dív - ča ge spo - ve - di k pá - nu
fa - rá - lo - vi.

1. Jak ten slávik pekne spívá f tom zelenom háji,
išlo dívča ge spovedi k pánu farálovi.
2. Povec dívča, povec pravdu pánu farálovi,
kolko rázi si boškalo svoje potešení.
3. Boškala som devat rázi svoje potešení,
aj mna boškaj desáti rás, dám ti rozhrešení.

Jako si, Janíček

Lúbstná

Katarína Fusková, nar. 1907

$\text{♩} = 67 / 0'17''$ zb. P. Proksa

The musical score is written on three staves in G major (one flat) and 2/4 time. The first staff begins with a 2/4 measure followed by a 3/4 measure. The lyrics are: 1. Ja - ko si, Ja - ní - ček, ja - ko si Ja - ní - ček ces tí ho - ri pre - šov, ces tí ho - ri pre - šov.

1. Jako si, Janíček, ces tí hori prešov.
2. Azda ta sláviček na krídelkách nísov.
3. Nebov to sláviček, bola lastovenka.
4. Bohu ta porúčam, moja frajerenka.
5. Bohu ta porúčam, zdraví ti vinšujem.
6. Za frajerskú lásku pekne ti dakujem.
7. Nedakuj, nedakuj, fšak ešte prídeš k nám.
8. F sobotu na večer perko ti prichistám.

9. Nechistaj, nechistaj, ani ma nečakaj.
10. Od dneska večera frajera si hladaj.
11. Hladaj si ho, hladaj, bodajs' ho nenašla.
12. Bodajs' kolenáci g našim dverám prišla.
13. Dolinu som prešla a vštek nemóžem.
14. Frajira som našla a muža nemóžem.
15. Hladaj si hu, hladaj, bodajs' len nenašov.
16. Bodajs' kolenáci, g našim dverám prišov.
17. Dolinu som prešov a vštek nemóžem.
18. Frajérku som našov a ženu nemóžem.

Ked zme sa lúčili

ľúbostná

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 82 / 0'19"

zb. M. Járek

1. Ked zme sa lú - či - li o - ba zme
pla - ka - li, o - ba zme si do je - né - ho,
do ruč - níč - ka, do bí - le - ho sl - ze u - tí - ra - li.

1. Ked zme sa lúčili oba zme plakali,
oba zme si do jeného, do ručníčka, do bíleho slze utírali.
2. Umreš ti, umrem ja, umreme obidvã,
dáme sa mi pochovati mníškam do kláštora.
3. Mníškam do kláštora, nie dalako dverí,
do len tade kolem pojde, každí sa pomollí.
4. Každí sa pomollí, dva tri očnášce,
tuto ležã dvã slobonní, mníška s Kremeríže.

Vandruvali hutci

balada

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 71 / 0'17"

zb. P. Proksa

1. Van - dru - va - li hut - ci,
van - dru - va - li hut - ci, trá švár -
ní mlá - den - ci, trá švár - ní mlá - den - ci.

1. Vandruvali hutci, trá švární mládenci.
2. Vandruvali horu, horu javoroví.
3. Celú horu prešli, javora nenašli.
4. A ked na kraj prišli, javoríček našli.
5. Prví ras zatali, íver otkočila.
6. Druhí ras zatali, krv im vyskočila.
7. Tretí ras zatali, milã premluvila.
8. Neni som já drevo, drevo javorové.
9. Leš som já céruška chudobnej matere.
10. Mna manka zaklála v nedelu do rána, ked som kravi hnala.
11. Abi som f tej hore, javorom zostala.
12. Drevom javorovím, listom ananovím.

F pondelok já borovičku pijem

na zábave

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 66 / 0'42''

zb. P. Proksa

1. F pon-de - lek já bo-ro - vič - ku pi - jem
a v ú - te - rek ve - ru ne - roz - le - jem,

ve stre - du gaz - du - jem
a v pá - tek, so - bo - tu,

a ve štvrt - tek pred mu - zi - ku tan - cu - jem
lach - ko si já po - rach - nu - jem ro - bo - tu.

1. F pondelok já borovičku pijem
a v úterek veru nerozlejem,
ve stredu gazdujem
a ve štvrtok pred muziku tancujem,
a f pátek, sobotu,
lachko si já porachnujem robotu.
2. A jak príde svatá nedelečka
zejde sa mi moja borovička,
a jak den, tak tíden
móže sa pit borovička každí den.

Ženev som sa po svej vóli

pri tanci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 100 / 0'24''

zb. P. Proksa

1. Že-nev som sa po svej vó - li, a či - lek ma

hláv - ka bo - lí, vzav som si že - nič - ku,

pek - nuč - kú, švár - nuč - kú, a čil ne - ni.

1. Ženev som sa po svej vóli, a čilek ma hlávka bolí,
vzav som si ženičku, peknučkú, švármučkú a čil neni.
2. Ftedi bola prvá f tanci, a čil ledva nohi vláči,
spodník má zaštaní, na sukne gaštani po kolená.
3. Ešte ma to tak nemrzí, jako keď jej sopel visí,
pri mise, pri jedle, kde sú dvá, tré ľudé, to ma mrzí.
4. Ftedis' bola prvá f tanci a čil sedíš na kraj peci,
jak holup nadutá, jako čert strapatá v čírnom čepci.

Mám já ženu mladú

pri tanci

Anna Poláková, nar. 1915

♩=111 / 0'13"

zb. M. Járek

1. Mám já že-nu sta - rú, dav bich ju za mla - dú,
eš - te bich k nej pri - dav ka-pus-nú záh - ra - du - du - du,
eš - te bich k nej pri - dav ka-pus-nú záh - ra - du.

1. Mám já ženu starú, dav bich ju za mladú,
ešte bich k nej pridav, kapusnú záhradu-du-du,
ešte bich k nej pridav kapusnú záhradu.
2. Dievča umíralo, ešte sa pítalo,
či na druhom svete, mládenci budete-te-te,
či na druhom svete, mládenci budete.
3. Budeme, budeme, sivá holubička,
budeme objímat tvé červené líčká-líčká,
budeme objímat tvé červené líčká.

Mám já orech

tanec "na dva kroki"

Mária Solgajová, nar. 1923

♩=113 / 0'17"

zb. M. Járek

1. Mám já o - rech, ne - ni na nom,
mám já o - rech, ne - ní na nom,
mám já o - rech, ne - ní na nom,
mám fra - jé - ra, čo ma je po nom.

1. Mám já orech, neni na nom,
mám frajéra, čo ma je po nom.
2. Mám já slivku, neni na nej,
mám frajérku, čo ma je po nej.

Taká som já f tom Ujlačku

pri tanci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 120 / 0'30"

zb. P. Proksa

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. It consists of five staves of music. The lyrics are written below the notes. The first staff begins with the lyrics '1. Ta - ká som já f tom Uj - lač - ku'. The second staff continues with 's tí - mi reč - mi u - bi - tá,'. The third staff continues with 'mne tí re - či ništ ne - ško - dá, švár ní chlapci za mnú cho dá'. The fourth staff continues with 'z ve - če - ra, ked sa mo - ja ka - ma - rát - ka'. The fifth staff concludes with 'vi - dá, po - tom sa vi - dám aj já.'

1. Taká som já f tom Ujlačku s tími rečmi ubitá,
mne tí reči ništ neškodá, švár ní chlapci za mnú chodá z večera,
ked sa moja kamarátka vidá, potom sa vidám aj ja.

2. A f tej našej záhradečke bistrá voda preteká,
je tam jeden švár ní šuhaj, bistro na mna pozerá,
prečo bi né, ved som mladá, slobodná som, nevidaná, mladá som,
ked sa pekne vyoblíkam, jak šípová ruža som.

3. A f tej našej záhradečke bistrá voda preteká,
je tam jedno švár né dívča, bistro na mna pozerá,
prečo bi né, ved som mladí, slobodní som, neženatí, mladí som,
ked sa pekne vioblíkam, jak zelení stromek som.

Cestička búrlivá

pri muzike

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 125 / 0'23''

zb. E. Fuska

1. Ces - tič - ka búr - li - vá, kam si ma
kam ma ve -
za - ví - lla deš, já ta ve-dem
do sa - du, na ze - le - ní o - ta - vu,
a keď naspák pôj - dem, já ta vez - nem.

1. Cestička búrlivá, kam si ma zavílla,
cestička búrlivá, kam ma vedeš, já ta vedem do sadu na zelenú otavu,
a keď naspák pôjdem, já ta veznem.

2. Jaké je orání bes pluha, bes koní,
jaké je orání bes kolečků, jaké je mluvání, také je mluvání,
ket si vezme dívča ne svéj vůli.

3. Ket si ma namlúvav, tak si mi slubuvav,
že ti máš v Záluží štiri domi.

Kúpala sa má Anulka

pri muzike

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 111 / 0'28''

zb. P. Proksa

1. Kí - pa - la sa má A - nul - ka
ve vo - dič - ke stu - de - nej,
i - šov ta - de jej naj - mil - ší
na ko - níč - ku na vra - ném, ném.

1. Kúpala sa má Anulka ve vodičke studenej,
išov tade jej najmilší na končíku na vraném.

2. Čo tu robíš, má Anulka ve vodičke studenej,
vijem vence pre mládence z rozmarínu zeleném.

3. A keď ich uviješ, komuže ich daruješ,
jeden tebe, druhí sebe, pretože ma miluješ.

4. Osellaj mi, má Anička, mójho kona vraného,
vezmi sello, hod na neho a sadni si na neho.

5. Neučila ma mamička tvého kona sellati,
lež ma ona naučila postelenku postlati.

6. Ked je postelka ustlaná, podme, milí, do nej spat,
budeme sa od večera až do rána milovať.

Jedna hora, dve hori

pri tanci

Katarína Fusková, nar. 1907

♩ = 104 / 0'15''

zb. P. Proksa

The musical score is written on three staves in treble clef, with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The lyrics are: "1. Jedna ho-ra, dve ho-ri, dve ho-ren-ki ze-le-né, ej, gdo-že bu-de dnes-kaj ve-čer ob-jí-mat mo-je líč-ka čer-ve-né."

1. Jedna hora, dve hori, dve horenki zelené,
ej, gdože bude dneskaj večer objímat moje líčka červené.

2. Objímav ich len jeden, ale ich není hoden,
ej, objímav bi, moj Janičko, duša má, ale ho není doma.

3. Čos' neprišov, Janičko, ked som ta já čakala,
ej, ked som ta já, mój Janičko, duša má, do polnoci čakala.

4. Nemohón som, Anička, bolela ma hlavička,
ej, nemohla hu, duša moja, uzdravít moja stará mamička.

Register tématický

Morena, Morena	5
Uš sa hori zelenajú	6
Bucte tu babički veselé	7
Fašangi, fašangi	9
Uš sa fašang krátí	10
Najvzácnejšie zvieratá	11
Stavajú sa máje	12
Pane náš	13
Sedí vrapček na piljéri	14
Pásli ovce valasi	16
Raduj sa, vesel sa	17
Vinš	19
Ej, povecťe nám	20
Pusteže nás, puste	21
Ach, mamička moja pod zelenú horu	22
Sirota nevoľná	24
Datelinka drobná	26
Uš som sa oženev, chvála Pánu Bohu	27
Čo sa stalo nové	28
Višla hvízda od Dunaja	29
Keré ftáča na dve drevá sedá	30
Daj mi Bože, daj mi ten dar	31
Tam s tej strani hája	32
Svítilo slníčko	33
Povec mi ti, moja milá	34
Já som šuhaj	36
Manka, ožením sa	37
Zakukala kukulenska	38
Nebola devenka	39
Kade k vám, kade k vám	40

Za potočkom bílí dom	42
Jedz, Anička, jedz	43
Ten náš prví družba	44
Tá naša široká	45
Ach, ženi, ženi	46
Tichí veter	47
Dobrú noc, dobrú noc	48
Nepojdem, nepojdem	49
Kamarátky moje	50
Zahrajte mi, muzikanti	51
Nebudem, nebudem	52
Prečo ma tak	53
Pome domov vidíčani	55
Po dedine išli	56
Tam dole, na dole	57
Anička nevedela caltu píť	58
Dávali ma za selláka	60
Pot pecu sedeli	61
Počkajte, regrúti	62
Za tú našu stodolenku	63
Ach, mamička moja	64
Stojí Janko u kasárne	66
Zaletela lastovenka za Víden	68
To kertánské pekné pole	70
Bože mój, Otče mój	71
Pásov Jano, dva voli	72
Pod hájičkom, pod zelením	73
Teče voda ze Zobora mútna	74
Kebi som já mala	76
Gdosi mi na dvere tlče	77
Pred nami je mostek	78
Červené jablčko v' vačku mám	79
Pret nami je pekní stromek	80

Jaká je to hora	82
Hori, hori zelené	83
Ach, Bože mój	84
Košelenka tenká	86
Zasadev som čerešničku	87
Keď som išól ces ten les	89
Sadla muška na rozmarín	90
Ej, pršalo, tma bolo	92
Pred Vánoci ten týden	93
Anička, dušička, ti sa nevidáš	94
Jak ten slávik	95
Jako si, Janíček	96
Keď zme sa lúčili	98
Vandruvali hucí	99
F pondelok já borovičku pijem	100
Ženev som sa posveď vóli	101
Mám já ženu mladú	102
Mám já orech	103
Taká som já f tom Ujlačku	104
Cestička búrlivá	106
Kúpala sa má Anulka	107
Jedna hora, dve hori	109

Register abecedný

Ach, Bože mój	84
Ach, mamička moja	64
Ach, mamička moja pod zelenú horu	22
Ach, ženi, ženi	46
Anička, dušička, ti sa nevidáš	94
Anička nevedela caltu pliet	58
Bože mój, Otče mój	71
Bucte tu babički veselé	7
Cestička búrlivá	106
Červené jablčko v' vačku mám	79
Čo sa stalo nové	28
Daj mi Bože, daj mi ten dar	31
Datlinka drobná	26
Dávali ma za selláka	60
Dobrú noc, dobrú noc	48
Ej, poveďte nám	20
Ej, pršalo, tma bolo	92
Fašangi, fašangi	9
F pondelok já borovičku pijem	100
Gdosi mi na dvere tlče	77
Hori, hori zelené	83
Jaká je to hora	82
Jako si, Janíček	96
Jak ten slávik	95
Já som šuhaj	36
Jedna hora, dve hori	109
Jedz, Anička, jedz	43
Kade k vám, kade k vám	40
Kamarátky moje	50
Kebi som já mala	76

Ked som išov ces ten les	89
Ked zme sa hčičili	98
Keré stáča na dve drevá sedá	30
Košlenka tenká	86
Kúpala sa má Anulka	107
Mám já orech	103
Mám já ženu mladú	102
Manka, ožením sa	37
Morena, Morena	5
Najvzácnejšie zvieratá	11
Nebola devenka	39
Nebudem, nebudem	52
Nepojdem, nepojdem	49
Pane náš	13
Pásli ovce valasi	16
Pásov Jano, dva voli	72
Počkajte, regrúti	62
Po dedine išli	56
Pod hájičkom, pod zelením	73
Pome domov vidíčani	55
Pot pecu sedeli	61
Povec mi ti, moja milá	34
Prečo ma tak	53
Pred nami je mostek	78
Pred nami je pekní stromek	80
Pred Vánoci ten týden	93
Pusteže nás, puste	21
Raduj sa, vesel sa	17
Sadla muška na rozmarín	90
Sedí vrapček na piljéri	14
Sirota nevolná	24
Stavajú sa máje	12
Stojí Janko u kasárne	66

Svítilo slníčko	33
Tá naša široká	45
Taká som já f tom Ujlačku	104
Tam dole, na dole	57
Tam s tej strani hája	32
Teče voda ze Zobora mýtina	74
Ten náš prví družba	44
Tichí veter	47
To kertánské pekné pole	70
Uš sa fašang krátí	10
Uš sa hori zelenajú	6
Uš som sa oženev, chvála Pánu Bohu	27
Vandruvali hutci	99
Vinš	19
Višla hvízda od Dunaja	29
Zahrajte mi, muzikanti	51
Zakukala kukulenka	38
Zaletela lastovenka za Víden	68
Za potočkom bílí dom	42
Za tú našu stodolenku	63
Zasadev som čerešničku	87
Ženev som sa po svej vóli	101

RETIC

951 24 Nové Sady č. 384

Tel.: 087/94 233

Tel./Fax: 087/94 162

**STAVEX
NITRA, s.r.o**

Juraj Fogada

kusliar

949 01 Nitra, Ľ. Okánika 2

Tel.: 087/321 29

**Novogal, a.s.
Dvory nad Žitavou**

2000

K veľtrhom a výstavám
Agrokomplex - Výstavníctvo Nitra

Kontakt: MKI - veľtrhové noviny N.EXPRESS
P.O.Box 1-F
950 64 Nitra, SR
Tel.: 087/315 20, 359 35
Fax: 087/359 35, 55 00 38

Prebudená pieseň - nadácia

Slovenské ľudové piesne
Malé Zálužie

Zbierku zostavil: Ing. Marian Járek
Úvod: ThB. Pavel Proksa
Ing. Emil Fuska
Obálka: Katarína Smetanová
Posudzovateľ: Doc. PHDr. Jaroslav Čukan, CSc.
Sadzba: Ing. Branislav Černák

Vydal Dom Matice slovenskej v Nitre v spolupráci s:
Okresným úradom - Odbor školstva a kultúry v Nitre,
Katedrou folkloristiky a regionalistiky FF UKF, Západoslovenským
folklórnym združením - Folklórna únia Slovenska, Obecným úradom
Malé Zálužie a AGROPOVEX-om v Nitre.

Rok vydania: 1998
Tlač: Tlačiareň Michelangelo

ISBN 80-7090-526-3

POZNÁMKY

POZNÁMKY

